

Jatkuvuutta muutosten keskellä

Kaikista niistä käsityksistä huolimatta, jotka koskevat Jumaluuden muuttumattomuutta, ihminen havaitsee elävänsä universumissa, jolle on ominaista lakkaamaton muuttuminen ja kokemuksellinen kasvu. [1146:4] Viimeisen puolen vuoden aikana ovat nämä kokemuksellisen kasvun vaiheet kohdanneet Urantia-säätiötä, sillä johtomme ja henkilökuntamme piirissä on tapahtunut merkittäviä muutoksia. Tämä on normaalia muuttumista ja kasvua, ja säätiö pysyy uskollisena tarkoituserilleen ja tehtävälleen.

Kolmivuotisvaalit

Johtokunta toimittaa joka kolmas vuosi virkailijoidensa vaalit. Huhtikuussa johtokunnan jäsen Seppo Kanerva valittiin säätiön uudeksi presidentiksi ja Georges Michelson-Dupont uudelleen varapresidentiksi. Lisäksi Mo Siegel ja Gard Jameson valittiin uudelleen, edellinen sihteeriksi ja jälkimmäinen varainhoitajaksi. Richard Keeler, tähänastinen presidentti, uskoi palvelevansa säätiötä parhaiten vetäytymällä sivuun ja antamalla toisen johtokunnan jäsenen ottaa vastuulleen presidentin tehtävät. Hän kieltäytyi ehdollepanosta uudelleenvalintaa varten mutta jatkaa aktiivisena ja tarmokkaana johtokunnan jäsenenä.

Urantia-säätiö on Richardille kiitollinen hänen johtajuudestaan, lujuudestaan, lojaalisuudestaan ja antaumuksellisuudestaan, jotka ovat auttaneet säätiötä pitämään kurssinsa vakaana, ja toivotamme Sepon tervetulleeksi hänen ottaessaan vastaan uusia haasteita ja tehtäviä.

Hengähdystauko ja uusi alku

Richard Keeleristä tuli säätiön presidentti vuonna 1997. Hänen kuusivuotisen johtajakautensa aikana on nähty monia huomattavia aikaansaannoksia: *Urantia-kirjan* käännösten määrä on kasvanut merkittävästi, ja on kehitetty kansainvälinen verkosto, joka tukee kirjan julkaisemista, jakelua ja levittämistä monessa maassa. Richard pyrki myös edistämään yhteisymmärrystä ja

sovintoa *Urantia-kirjan* eri lukijaryhmien välillä, ja hän teki paljon matkoja osoittaakseen säätiön tuntevan mielenkiintoa lähellä ja kaukana tapahtuvaa toimintaa kohtaan. Säätiön käännöstoiminnan vastaavana ja entisenä eri puolilla maailmaa toimivien säätiön edustajien esimiehenä Seppo Kanerva vaikutti merkittävästi käännösten syntymiseen ja edisti ilmoituksen opetuksiin kohdistuvaa laajaa kansainvälistä kiinnostusta. Richardin tavoin hänkin on sitoutunut edistämään hyvää tahtoa lukijoiden keskuudessa ja parantamaan vanhoja haavoja.

Säätiön henkilökunta

Entinen toimeenpaneva johtaja Tonia Baney erosi tammikuussa palatakseen miehensä Steven kanssa kotiinsa Havaijin Mauilla. Hän oli palvellut seitsemän ja puoli vuotta, jona aikana hänen johdollaan otettiin käyttöön laaja-alainen liiketoiminta- ja markkinointisuunnitelma, jonka ansiosta kirjamyynti kasvoi ja säätiö muuttui selvemmin monikansalliseksi organisaatioksi. Hän johti henkilökuntaa tahdikkaasti ja taidolla. Hänen visionsa tulevaisuuden mahdollisuuksista sai hänet organisoimaan Matteus-projektin, vapaaehtoistiimin, joka työskentelee nostaakseen säätiön profiilia lukijoiden keskuudessa ja hankkiakseen rahoitusta, jota tarvitaan, jotta *Urantia-kirja* ja sen käännökset olisivat saatavilla kaikkialla maailmassa.

Mindy Williams oli toimiston hoitajana neljä vuotta osallistuen kyvykkäästi säätiön monimutkaisten oikeudellisten asioiden hoitoon ja ottaen vastuulleen myös monia muita tehtäviä. Heti Tonian lähdön jälkeen hän hoiti ilomielin useita kuukausia säätiön Chicagon-toimiston päällikön tointa, mutta toukokuussa hän päätti palata Floridaan miehensä Allenin kanssa.

Me kaikki kaipaamme Toniaa ja Mindyä ja toivotamme heille kaikkea mahdollista menestystä heidän uudessa – ja lämpimämmässä! – ympäristössään. Jay Peregrine toimii toistaiseksi vt. toimistonhoitajana, kunnes johtokunnan jäsenet valitsevat ja nimittävät uuden päällikön.

Seppo Kanerva, Urantia-säätiön uusi presidentti

Tervehdys

Otan suurella mielihyvällä vastaan tämän tilaisuuden palvella ilmoitusta Urantia-säätiön uutena presidenttinä. Kiitän kollegojani heidän osoittamastaan luottamuksesta ja teen parhaani suoriutuakseni tästä vaati-

vasta tehtävästä. Haluan ensimmäisessä *Urantian Newsin* lukijoille osoittamassani viestissä kiinnittää huomiota muutamaan oleelliseksi näkemääni asiaan.

Ennen kaikkea haluan ilmaista henkilökohtaisen

kiitollisuuteni edeltäjälleni Richard Keelerille hänen mitaamattomista palveluksistaan ilmoituksen menestymisen hyväksi. Richardin presidenttikaudella säätiön toiminnan laajeneminen ja ilmoituksen eteneminen kaikilla mantereilla muodostuivat kiistämättömiksi ja peruuttamattomiksi tosiasioiksi. *Urantia-kirjasta* tehtyjen lukusten käännösten ansiosta säätiön ja lukijaliikkeen kansainvälisyys voimistui tullen siitakin kiistatonta ja peruuttamatonta. Tiedän, että Richard koko presidenttiytensä ajan toimi antaumuksellisesti monien sellaisten päämäärien hyväksi, joita itsekin kannatan ja jotka ovat minulle tärkeitä: ilmoituksen menestyminen, säätiöjulistuksen noudattaminen, *Urantia-kirjan* kääntäminen mahdollisimman monelle kielelle, ilmoituksen suojeleminen väristelyiltä, tekijänoikeuksien ja merkkien suojeleminen, ilmoituksen jatkuva painattaminen, säätiön ja koko liikkeen toiminnan evoluutionmukainen kasvu, eteneminen ja kansainvälistyminen sekä säätiön taloudellinen terveys ja vakaus.

Teen parhaani edistääkseni kaikkia mainittuja päämääriä ja toimiakseni niiden puolesta – osana tiimiä ja toimimalla yhdessä johtokunnan jäsentovereitteni, säätiön henkilöstön, sivutoimistojen ja edustajien, IUA:n jäsenten, tukijoiden ja vapaaehtoisten sekä *Urantia-kirjan* antaumuksellisten lukijoiden kanssa. On monia mui-

ta oleellisia tarpeita, jotka vaativat pysyvää ja aktiivista ponnistelua. Näitä ovat esimerkiksi Urantia-säätiön rahoitustilanteen vakautumisen varmistaminen, sen rakenteen vahvistaminen, *Urantia-kirjan* lukijoiden piirissä esiintyvän jakautuneisuuden voittaminen ja meitä korkeammalla toimivien ystäviemme kanssa tapahtuvan yksilökohtaisen ja kollektiivisen yhteistyön voimistaminen tarkoituksena koko ihmiskunnan hengellisen renessanssin aikaansaaminen panemalla ilmoituksen opetus toimeen kaikkialla maailmassa.

Toiveeni ja haluni on täyttää Isän tahto, ja tämän toiveen jaan kaikkien antaumuksellisten uskovien ja uskonharjoittajain kanssa. Tämä halu on kaikkien yhteisten ponnisteluemme perusta. Eteenpäin pyrkisämme uskon Isän tahdon olevan, että olemme hyvillä mielin ja pyrimme aina tekemään parhaamme, samalla kun pysymme lujina antaumuksessamme ja sitoumuksessamme totuutta kohtaan. Harjoittaessamme armeliaisuutta, anteeksiantamista, suvaitsevuuksia ja oikeudenmukaisuutta meidän tulisi käyttää Jumalan meille antamaa mieltä toteuttaessamme ja palvellessamme *Urantia-kirjaan* sisältyvää ilmoitusta, joka on tärkeä osa sitä Isän rakentamaa suunnitelmaa ihmiskunnan kehityksen hyväksi, jonka vasta äskettäin olemme valaistukseksimme ja innoituksellemme saaneet.

Richard Keeler, Urantia-säätiön entinen presidentti:

Toimiessani kuuden vuoden ajan presidenttinä pyrin edistämään hengellistä yhtenäisyyttä. Ymmärrän, että ilmoituksenantajat korostavat myös moninaisuutta, mielikuvitusta ja luovaa hengellistä vapautta. Mutta hengellinen yhtenäisyys – tarkoituksen yhtenäisyys – ei edellytä uskon yhdenmukaisuutta, vielä vähemmän institutionaalisten järjestelyjen yhdenmukaisuutta. Keskiväliolentojen komissio kertoo, että kun Jeesus ja apostolit kulkivat pohjois-Galilean halki, Jeesus sanoi:

"Hengen uskonto edellyttää ainoastaan kokemuksen yhtenäisyyttä, määrän mukaan yhdenmukaisuutta, sallien täysin uskonkäsitysten moninaisuuden. Hengen uskonto edellyttää vain näkemyksen yhdenmukaisuutta, ei katsantokannan eikä katsomuksen yhdenmukaisuutta. Hengen uskonto ei vaadi älyllisten katsomusten yhdenmukaisuutta, ainoastaan hengentunteen yhtenäisyyttä. Auktoriteettiuskonnot kiteytyvät dotsiksi uskonkappaleiksi; hengen uskonto kasvaa rakastavana palveluna ja armeliaana hoivana ilmenevien ylevöittävien tekojen tuottamaksi eneneväksi iloksi ja vapaudeksi." [1732:2]

Jeesuksen korostama rakastava palvelu on selvä muistutus haasteista, joiden edessä säätiö ja kaikki ilmoituksen lukijat ovat. Totta kyllä, meidän on jatkettava säätiön vanhaa työtä: ilmoituksen tekstin julkaisemista, kääntämisestä ja säilyttämisestä. Olen kuitenkin vakuutunut siitä, että meidän ilmoituksen lukijoiden täytyy myös löytää keinoja tehdä yhteistyötä osoittaen entistä

enemmän luovuutta, tehokkuutta ja rakkautta pyrkisämme edistämään hengellistä kasvua kaikkialla maailmassa – suurempaa, syvempää ja vilpittömämpää kunniotusta Jumalan Isyyttä ja ihmisten veljeyttä kohtaan.

Ilmoituksenantajat eivät todellakaan laatineet opetuksiaan vain edistääksään kirjapainojen ja kirjakauppojen liiketoimintaa. Todellisenä haasteena on käänteentekevien muutosten aikaansaaminen siinä, miten miehet ja naiset ajattelevat, elävät ja kohtelevat toisiaan. Aivan kuten Jumalallinen Neuvonantaja meille sanoo: *Se, että ihminen rakkautta tuntien vihkii tahtonsa Isän tahdon täyttämiseen, on mieluisin ihmisen antama lahja Jumalalle.* [22:5] Ja kuten Mestari sanoi: *"Jos te rakastatte lähimmäisiänne niin kuin minä olen teitä rakastanut, niin silloin kaikki ihmiset tietävät, että te olette minun opetuslapsiani."* [1125:2] Tämä laajamittainen hengellinen kasvu tulee elähdyttämään ihmiskuntaa ja auttamaan meitä palauttamaan kovasti myöhässä olevia kotitehtäviä – tärkeitä osia Isän Urantiaa koskevista suunnitelmista, jotka ovat suuresti viivästyneet Caligastian petoksen ja Aatamin ja Eevan rikkomuksen takia.

Sinä aikana, jolloin toimin presidenttinä, mielenkiinto ilmoitusta kohtaan lisääntyi huomattavasti muualla maailmassa. Esimerkiksi Kansainvälinen Urantia-yhdistys (IUA) toimii nyt 17 maassa, ja Urantia-säätiö myyjulkaisemiaan kuutta käännöstä huomattavasti enemmän kuin alkuperäistä englanninkielistä kirjaa. Ilmoitus ei ole vielä aivan maailmanlaajuinen liike, mutta siitä on tulossa sellainen.

Lähivuosina säätiö tuo saataville seitsemän uutta käännöstä seuraavilla kielillä: viro, saksa, italia, liettua, portugali, romanian ja ruotsi. Myös käännökset kiinaksi, indonesiaksi, japaniksi ja kuudelle muulle kielelle ovat tekeillä, mutta näiden hankkeiden toteuttaminen tulee kestämään huomattavasti kauemmin.

Säätiön presidenttinä koetin laajentaa sellaisten sitoutuneiden lukijoiden piiriä, jotka auttavat tietyissä tehtävissä tai antavat muulla tavoin arvokkaan panoksensa uhraamalla aikaansa ja resurssensa. Esimerkiksi Matteus-projektikomitean jäsenet ovat vuodesta 1999 lähtien auttaneet säätiötä kehittämään parempia suunnitelmia varojen keräämiseksi ja säätiön rahoituspuhjan laajentamiseksi.

Viime syyskuussa kannustin johtokuntaa lisäämään tieto- ja kokemusvarantoaan kutsumalla neljännesvuosikokouksiimme kokeneita neuvonantajia. Siitä lähtien säätiön johtokunnan neljä liittännäisjäsentä (Carolyn Kendall, Jane Ploetz, Nancy Shaffer ja Kathleen Swadling) sekä kaksi kunniajäsentä (Patricia Mundelius ja Neal Waldrop) ovat yhä enemmän keventäneet johtokunnan jäsenten työtaakkaa, ja toivon, että heidän näkemysensä ja tarmonsä hyödyttävät meitä tulevinakin vuosina.

En ole jättämässä johtokuntaa, vaihdan vain tuolia.

Ennen eräitä henkilökohtaisia kommentteja haluaisin esittää sydämelliset onnitteluni Internetin *Urantia-kirja*-koululle, joitakin vuosia sitten Dorothy Elderin aloitteesta ja ponnistelujen tuloksena käynnistyneelle uudelle toimintamuodolle. Mielihyvin kiitän myös Tonian Baneyn näkemystä, omistautumista ja myötävaikutusta hänen palveltuaan seitsemän ja puoli vuotta säätiön toimeenpanevana johtajana ja palattuaan nyt viettä-

mään vähemmän myrskyisää elämää entisessä kodissaan Havaijilla.

Urantialla viettämieni 62 vuoden aikana olen poiminut eräitä totuuksia intiaaniesi-isiltäni, jotka kuuluivat syntyperäisten amerikkalaisten cherokeesikansa. Jättäessäni Urantia-säätiön presidentin tehtävät muistuu mieleeni kaksi perinnäistapaa.

Keskustuli. Kun intiaanit perustivat leirin tai kylän, he sytyttivät tulen pääteltaan ja pitivät sitä palamassa yötä päivää antamatta sen koskaan sammua. Kaikki muut tulet sytytettiin tästä keskustulesta. Jos jokin leirituli sammui, perheen äiti sytytti soihdun päätulesta ja toi sen omaan teltaansa.

Tätä me itse asiassa yritämme tehdä Urantia-säätiösäkin. Julkaisuisamme ja traditioissamme me pyrimme pitämään yllä tervetuliaistulta, jonka ääreen jokainen voi tulla lämmittelemään ja elvyttämään omistautumistaan sille, mikä on Suuren Hengen, taivaallisen Isämme tahto. Me kaikki lämmittelemme tulilla, joita emme ole itse sytyttäneet, ja juomme kaivoista, joita emme ole kaivaneet.

Kotkansulka. Monet punaisen rodun ryhmät noudattivat perinnettä, jonka mukaan päällikkö, jonka toimikausi oli päättynyt, antoi seuraajalleen kotkansulan pidettäväksi hiuksissa tai päähineessä.

Niinpä minäkin nyt luovutan hengessä kotkansulan ystävälleni ja kollegalleni Seppo Kanervalle, Urantia-säätiön uudelle presidentille. Kantakoon hän sitä rauhassa, hengellisessä seestyneisyydessä ja rakastaen Jumalaa ja ihmisiä. Pitäköön hän myös arvossa edeltäjänsä perintöä – ja luovuttakoon uljaan kotkan symbolisen sulan aikanaan seuraajalleen.

Italiankielinen käännös on valmis!

Urantia-säätiöllä on ilo tiedottaa, että kääntäjät ovat saaneet valmiiksi *Il Libro di Urantian*, italiankielisen *Urantia-kirjan* käännöksen, ja että tekstiä saatetaan parhaillaan painokuntoon sen julkaisemista varten. Käännösprojekti aloitettiin vuonna 1987 vapaaehtoisten voimin, ja vuonna 1995 säätiö ryhtyi tukemaan heidän ponnistelujaan. Neljä vuotta myöhemmin kääntäjät saivat valmiiksi ensimmäisen luonnoksen ja ovat siitä lähtien hioneet ja parannelleet tekstiä.

Esitämme sydämelliset onnittelumme italialaiselle käännösryhmälle ja kiitämme heitä monivuotisesta omistautumisestaan ja sinnikkyystään. Valmistunut käännös on toden totta elävä muistomerkki edesmenneelle Giuseppe Zecchinatolle, joka johdatti hankkeen varhaisvaiheita mutta valitettavasti kuoli sen vielä kestäessä.

Italialaiset kääntäjät tekivät työnsä rakkaudesta ilmoitusta kohtaan ja täysin palkattomasti, mutta Urantia-säätiön on kustannettava kirjan julkaiseminen. Vetoamme anteliaisuuteenne, jotta miljoonat italiaa puhuvat totuudenrakastajat kaikkialla maailmassa voisivat

lukea ilmoitusta omalla kielellään.

Annamme nyt puheenvuoron pääkääntäjälle Memo Zagolle, joka kertoo tarinan omasta näkökulmastaan.

Il Libro di Urantia
Memo Zago

Tapasin Giuseppe Zecchinaton joskus 1980-luvulla. Hän kertoi minulle Urantia-luvuista ja huomasi pian, että olin erittäin kiinnostunut kuulemaan niistä lisää. Niinpä hän antoi minun lukea vähän, ja aloitin ensimmäisen ranskankielisen laitoksen osasta "Jeesuksen elämä ja opetukset".

Kertomukset vaikuttivat kiehtovilta, ja halusin kohta ostaa koko ranskankielisen kirjan. Luettuani kirjan kokonaisuudessaan päätin kääntää tekstin omalle kielelleni, italiaksi. Kun olin saanut valmiiksi muutamia lukuja, annoin ne Giuseppelle ja pyysin hänen arviotaan niistä. Vähän myöhemmin päätimme molemmat yrittää kääntää suoraan englannista. Kovasti uurastaen ja monien vaikeuksien jälkeen onnistuimme kääntämään noin nel-

jäkymmentä luku; sitten työemme keskeytyi odottamatta, sillä Giuseppe sairastui vakavasti. Sairaushoito johti siihen, että hän menetti melkein kokonaan näkönsä.

Jonkin ajan kuluttua päätin jatkaa käännöstyötä. Käänsin englannista, mutta pidin myös ranskankielistä käännöstä edessäni aputyökaluna. Menin joka lauantai Giuseppeen luoda voidakseni työskennellä yhdessä hänen kanssaan. (Se kävi helposti, sillä asuimme molemmat Veronassa.) Luin kääntämäni uuden tekstin Giuseppeelle, joka ei voinut heikentyneen näkönsä vuoksi lukea mitään. Keskusteltuamme hänelle ääneen lukemastani tekstistä sovimme yhdessä tarvittavista korjauksista.

Tämä oli tavattoman hidas työskentelymenetelmä. Kuuntelemalla saamansa vaikutelman perusteella Giuseppe uskoi, että teksti olisi julkaisukelpoista, ja vuonna 1999 hän kertoi Urantia-säätiölle, että käännös voitaisiin julkaista vuonna 2000. Itse olin sitä mieltä, että olimme tehneet hyvää työtä mutta että englannin kielen asiantuntijan olisi tarkastettava teksti, ja ilmoitin tämän kantani johtokunnan jäsenelle Georges Michelson-Dupontille.

Vähän sen jälkeen Giuseppe kuoli. Seppo Kanerva, käännöstoiminnan vastaava, ehdotti, että ottaisimme Antonella Carraran avustajakseni tarkastamaan ja hiomaan

italiankielistä tekstiä, sillä tämä oli tarjoutunut auttamaan. Hän vuorostaan värväsi mukaan ystävänsä Salvatore Frustacin, joka on myös englannin kielen asiantuntija.

Tällainen oli tilanne vuonna 2001, ja siitä lähtien Antonella, Salvatore ja minä teimme ryhmätyötä. He lähettivät minulle muutos- ja parannusehdotuksensa, ja minä hyväksyin yleensä heidän ehdotuksensa ja olin heille molemmille kiitollinen.

Olen käynyt italiankielisen tekstin läpi kolme kertaa tehden aina korjauksia siellä täällä ja oikaisten puutteellisuksia. Toukokuun 27. päivänä 2004 katsoimme vihdoin, että työ oli tehty. Italiankielinen käännös oli todella valmis!

Kiitän Jumalaa siitä, että tapasin Giuseppe Zecchinaton. Kiitän Jumalaa siitä, että hän inspiroi minua tekemään käännöstyötä käyttäen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä. Kiitän häntä erityisesti saamastani fyysisestä ja henkisestä energiasta, jonka avulla jaksoin ponnistella kaikki nämä vuodet voittaen lukemattomia vaikeuksia, jotka näyttivät estävän tämän suunnattoman hankkeen toteutumisen. Kiitän häntä, koska nyt voimme nähdä tulokset, *Il Libro di Urantian* ensimmäisen painoksen.

Liettuankielinen käännös näki päivänvalon!

Urantia-säätiö iloitsee siitä, että Algimantas Jokubénasin yksityiset ponnistelut *Urantia-kirjan* ope-
tusten välittämiseksi maanmiehilleen ovat nyt johtaneet täydellisen käännöksen syntymiseen. Kuten Algimantas kohta omin sanoin kertoo, hän aloitti prosessin vuonna 1994 pitämällä luentoja, joissa hän esitti yhteenvetoja valituista ilmoituksen kohdista. Tyytymättömänä tähän hän alkoi pian lukea sivu sivulta omaa käsinkirjoitettua käännöstään. Hänellä ei alussa ollut ajatustakaan kääntää koko kirjaa, mutta ehdittyään lähes sivulle 1500 hän totesi, että hän voisi sen todellakin tehdä.

Algimantas Jokubénas teki suurimman osan työstään kirjoittamalla käsin, mutta vuonna 1998 Urantia-säätiö järjesti hänelle tietokoneen – ja toukokuusta 1999 huhtikuuhun 2003 vaatimattoman kuukausipalkkion. Hänen kymmenvuotinen matkansa on ollut intensiivinen ja innostava, ja hän on selvästi nauttinut saadessaan palvella Jumalan tarkoituksia. Aistitte hänen innostuksensa heti, kun ojennamme hänelle mikrofonin. Ole hyvä, Algimantas!

Liettuankielinen käännös
Algimantas Jokubénas

Työskentelin 1990-luvun alkuvuosina Liettuan radion ja TV:n ulkomaansuhteiden ja kaupallisten ohjelmien osaston toimitusjohtajana kuten myös poliittisena analytikkona. Kun neuvostojoukot 13. tammikuuta 1991 miehittivät radion ja TV:n toimitalon, tuhannet ihmiset

seisoivat vartiassa parlamenttirakennuksen ympärillä suojatakseen sitä Neuvostoliiton panssarivaunuilta. Koska olin ollut aktiivisesti mukana poliittisessä liikkeessä, joka ajoi Liettuan itsenäistymistä entisestä Neuvostoliitosta, perheeni ja minä olimme niiden toimittajien listalla, jotka internoitaisiin heti kun neuvosto-osa-
puoli saisi ylivallan.

Noina aikoina pohdiskelin hyvin syvällisesti syitä kaikkeen siihen, mitä maassani tapahtui, ja tämä sai minut miettimään henkisiä asioita puhtaasti aineellisten asioiden sijasta. Joka vuosi tammikuun 13. päivänä ihmiset tulivat parlamenttitalolle ja kokoontuivat isojen nuotioiden ympärille vuoden 1991 tapahtumien muistoksi. Tällaisessa tilaisuudessa vuonna 1994 eräät TV-yhtiömme toimittajat keskustelivat lähimenneisyyden tapahtumista, ja minä huomaustin, ettei kenenkään hyödyttänyt miehittää TV-taloa tai parlamenttia, koska ne olivat vain aineellisia kohteita. Täytyi olla korkeampia arvoja, joita kukaan ei voi tuhota, jotain henkistä. Eräs nainen sanoi silloin, että hänellä oli noita asioita käsittelevä englanninkielinen kirja, jonka hän mielellään antaisi minulle.

Vain pari kuukautta myöhemmin pitelin käsissäni *Urantia-kirjaa*. Kun luin ensimmäisen sivun, uskoin joka sanan, sillä kaikki siinä esitetty tuntui niin ymmärrettävältä ja selvältä. Seuraava sivu jäi sen sijaan täysin hämäräksi: en ymmärtänyt yhtään mitään. Otin selvää kaikista tuntemattomista sanoista, enkä sittenkään ymmärtänyt, mistä oli kysymys. Ihmeteltyäni, mitä minun pitäisi tehdä, päätin jatkaa lukemista.

Mitä enemmän luin, sitä paremmin aloin ymmärtää systemaattista tapaa tarkastella todellisuutta, ja se kannusti minua jatkamaan *Urantia-kirjan* tutkimista. Lopulta aloin tuntea, että kirjan sisältämä informaatio vastasi kysymyksiin, joita olin esittänyt eri ihmisille ja joihin en ollut saanut vastausta.

Kun olin saanut kirjan melkein kokonaan luetuksi, aloin tuntea hiukan surua siitä, ettei kohta olisi enää luettavaa. Toivoin, että sitä olisi ollut paljon enemmän, mutta käsitin myös, ettei minulla ollut oikeutta pitää tätä tärkeää informaatiota vain omana tietonani. Menin tapaamaan erään lehden päätoimittajaa, näytin hänelle *Urantia-kirjaa* ja tarjosin hänelle sitä käsittelevää artikkelisarjaa, mutta hän kieltäytyi. Lopulta ajattelin lähteä suoraan ihmisten pariin ja päätin mennä käymään ns. Opettajien talossa, jossa järjestettiin kulttuuritilaisuuksia ja monenlaisia luentoja.

Puhuin tämän laitoksen johtajan kanssa ja esittelin hänelle suunnitelmaani ihmisten valistamiseksi. Hän kannatti sitä ja järjesti minulle huoneen mutta sanoi, että yleisö minun oli hankittava itse. Harjoitin mainontaa käymällä erilaisilla muiden pitämällä luennoilla, esittelin siellä lyhyesti *Urantia-kirjaa* ja kutsuin ihmisiä omille luennoilleni.

Pidin ensimmäisen luento ni puolivälissä helmikuuta 1995, ja luennoilla oli yleensä pari kolme sataa osanottajaa. Luentoja valmistellessani totesin, että esittämällä asioita omin sanoin saattaisin johtaa kuulijoita harhaan ymmärtämällä tekstin väärin. Niinpä päätin tehdä muistiinpanoja ja käyttää niitä esityksessäni, mutta sekään ei ollut ihanteellinen tapa: muistiinpanoni saattoivat sisältää väärinkäsityksiä tai virheitä. Tämä järkeily johti siihen, että käänsin muutamia kirjan kohtia ja luin ne luentosalissa.

Ensimmäisten kolmen tai neljän kuukauden aikana minulle muodostui seuraava työtapo: käänsin joka viikko niin monta kohtaa kuin ehdin lukea kahdessa tunnissa. En lainkaan ajatellut kääntää kirjaa kokonaisuudes-

saan, mutta jonkin ajan kuluttua oivalsin, että kohdat, jotka olin jättänyt väliin, olivat aivan yhtä tärkeitä kuin ne, jotka olin lukenut ääneen. Siksi päätin kääntää tekstin sivut hyppäämättä yhdenkään kappaleen yli ja tehdä niin paljon tekstiä kuin tarvitsin kahden tunnin luentoa varten. Minulla ei edelleenkään ollut tarkoitusta kääntää koko kirjaa; pelkkä ajatuskin olisi jo säikäyttänyt. Minulla oli vain yksi ajatus: kääntää joka viikko niin paljon kuin ehtisin lukea kahdessa tunnissa perjantaina.

Minulla ei ollut tietokonetta, joten kulutin melkoisen määrän kyniä. Käännettyäni noin tuhat sivua aloin ajatella: "Olisi hyvä, jos koko *Urantia-kirja* saataisiin liettuan kielelle, niin että monet ihmiset voisivat lukea sitä omalla äidinkielellään, sen sijaan että kuulevat vain minun lukevan sitä ääneen." Kun olin kääntänyt lähes tuhat viisisataa sivua, tajusin, että tästä työstäni voisi tulla kokonainen käännös. Valtameri ei enää näyttänyt niin aavalta, ja sen toinen ranta alkoi hämöttää.

Siitä hetkestä alkaen aloin tuntea saavani hyvin voimakasta johdatusta ja apua sisältä käsin. Se sai minut muistamaan oppikoulun englannin tunteja, jolloin arvosanan vaihtelivat tyydyttävän ja heikon välillä, ja omaa kesälomien aikaista uurastustani. Kirjoittauduin vihdoin yliopistoon opiskelemaan englantia, ja sitten liityin vasta perustettuun kääntäjäryhmään, jonka ohjelmaan sisältyi paitsi ammatillista koulutusta kääntämisen teoriassa ja käytännössä myös perusteellista liettuan kielen kieliopin, syntaksin ja tyyliseikkojen opiskelua.

Ajatellessani tätä kaikkea jälkepäin en voinut käsittää, mitä tekemistä minulla oli yliopistossa, sillä alkuperäinen suunnitelmani oli ollut ruveta neuvostoarmeijan upseeriksi. Mutta Jumalalla oli muita suunnitelmia minua varten. Lopulta olin vakuuttunut siitä, että Jumala itse käänsi *Urantia-kirjan* liettuaksi ja että minä olin ainoastaan hänen työkalunsa, kynä hänen kädessään. Olen iloinen siitä, että olen saanut palvella häntä tällä kuten kaikilla muillakin tavoilla. Jumalalle kiitos ja rauha kanssanne! Veljellisellä rakkaudella Algimantas.

Uutta tietoa espanjankielisistä lahjakirjoista

Säätiö on edistynyt huomattavasti hankkeessaan, jonka tarkoituksena on sijoittaa yli 4500 kappaletta *Urantia-kirjan* espanjankielistä käännöstä Latinalaisen Amerikan kirjastoihin ja muihin avainasemassa oleviin sivistyslaitoksiin. (Nämä ovat kirjoja, jotka eivät vastanneet vähittäismyynnin edellyttämää laatutasoa.) Kuten olemme aikaisemmin kertoneet, tämän hankkeen koordinointi on ollut valtava ponnistus. Urantia-säätiön henkilökunta, säätiön edustajat ja lähes viisikymmentä vapaaehtoista Meksikossa ja Väli- ja Etelä-Amerikan maissa ovat uurastaneet hankkeen parissa.

Heinäkuuhun mennessä on yhteensä 2500 espanjankielistä kirjaa sijoitettu kirjastoihin, yliopistoihin, korkeakouluihin ja seminaareihin. Meksiko on on sijoitettu 700 kirjaa, Argentiinaan 500, Kolumbiaan 420, Boliviinaan 150, Uruguayhin 100, Paraguayhin 130, Peruun 300

ja Ecuadoriin 200 kirjaa.

Kanadalaisen Urantia-yhdistyksen NLUAAC:n (Northern Light Urantia Association of Canada) jäsenet päättivät osallistua hankkeen kustantamiseen, ja haluamme kiittää heitä aivan erityisesti. He ovat keränneet jatkuvasti varoja ja lähettäneet ne edelleen Urantia-säätiölle, mikä on ratkaisevalla tavalla auttanut hankkeen edistymistä.

Muillakin Urantia-säätiön ystäviltä ja ilmoituksen opetuksiin uskovilta tarvitaan yhä kipeästi rahaa. Kirjoja on vielä muissa Väli- ja Etelä-Amerikan maissa odottamassa jakelua. Vapaaehtoisemme ovat järjestäytyneet ja lähtövalmiina, ja säätiön kiertävä edustaja jatkaa tuloksekkaita käyntejään tärkeimmissä sivistyslaitoksissa.

Toivomme teidän tulevan mukaan varmistamaan, että tämä hanke onnistuisi kylvämään ilmoituksen sie-

meniä kautta koko Latinalaisen Amerikan. Voitte lähettää avustuksenne suoraan Urantia-säätiölle Chicagoon tai, jos asutte Kanadassa, suoraan NLUAC:lle osoitteeseen 12 Burley Avenue, Toronto, ON Canada M4K 3Z6; puh. +1 416-482-7115; verkkosivu www.ganid.org.

(Kanadan kansalaisten NLUAC:lle tekemät lahjoitukset ovat verotuksessa vähennyskelpoisia Kanadassa. Muista mainita, että avustat espanjankielisen käännöksen lahjakirja ohjelmaa.)

Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen uutisia

Urantia 2004 – 28.7.–1.8. – tämänvuotinen IUA-konferenssi, jonka teemana oli ”Valinnat tehdään mielen areenalla – avatkaa ikuisuuden portti”, veti yli 250 *Urantia-kirjan* lukijaa joka puolelta maailmaa Dominicanen yliopiston tiloihin Chicagon kauniissa River Forest -esikaupungissa. Konferenssin isäntänä toimi Michiganjärven suuralueen Urantia-yhdistys (GLMUA). Osanottajille oli tarjolla 12 valaisevaa täysistuntopuhetta, ja lisäksi valittavana oli yli 50 työryhmää, luentoa ja keskusteluryhmää, tasokkaita musiikkiesityksiä ja runsaasti tilaisuuksia ystävyysuhteiden solmimiseen ja uudistamiseen.

Ennen konferenssia pidetyt IUA:n eri komiteoiden työkokoukset osoittautuivat hyvin hedelmällisiksi ja tarjosivat organisaatioiden johtohenkilöille tilaisuuden kehittää arvo kkaita henkilösuhteita, tehdä tärkeitä päätöksiä ja keskustella käynnissä olevista sekä kiinnostavista uusista palvelustrategioista.

Nuorisoa ja nuoria aikuisia ilmaantui enemmän kuin koskaan aikaisemmin, ja he toivat tapahtumaan uuden

ulottuvuuden. Noin 35 tällaista motivoitunutta etsijää käytti aikaansa sekä työryhmissä että virkistystoiminnassa oppien lisää ilmoituksen opetuksista ja tutustuen toisiinsa sekä läsnä oleviin vanhempiin sukupolviin.

Uusi paikallisyhdistys – Sunnuntaina 22.2.2004 liittyi 26:s paikallisyhdistys USA:n Urantia-yhdistykseen (U-AUS), kun Urantia Brotherhood Association of Arizona lisensoitiin Arizonan Phoenixissä 23 jäsenineen. Sen jälkeen on yhdistykseen liittynyt vielä kaksi jäsentä, ja ryhmä on aloittanut koko osavaltiota koskevan palveluhankkeen *Urantia-kirjan* levittämiseksi kirjastoihin.

Kasvua Brasiliassa – Tämän vuoden alku puolella Associação Urântia do Brazil oli kasvanut niin suureksi, että se muuttui paikallisyhdistyksestä kansalliseksi yhdistykseksi. Tämänhetkinen jäsenistö käsittää 90 lukijaa, joten se kuuluu IUA:n dynaamisimpiin ryhmiin.

Näyttelyosasto Amerikan kirjamesseilla

Urantia-säätiö on julkaissut *Urantia-kirjaa* puoli vuosisataa, ja sillä on vakiintuneet suhteet johtaviin yrityksiin, mutta kustannustoiminta on muuttunut viime vuosina dramaattisesti. Näiden hyvien suhteiden säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että Urantia-säätiön nimeä kantavat tuotteet ovat valiolaatuisia ja että niiden jakelu tapahtuu parhaalla ja taloudellisella tavalla säätiön henkilökunta osallistuu kausittaisille kirjamesseille kuten esimerkiksi Book Expo America -messuille (4.–5.6. McCormick Place Convention Centerissä Chicagossa).

Koska siellä olivat mukana lähes kaikki planeettam-

me suuret tukkumyyjät, kirjanpainajat ja kustantajat, henkilökuntamme vietti kolme työntäyteistä päivää käyttäen hyväkseen tilaisuuksia olemassa olevien liikesuhteiden edistämiseen ja uusien kehittämiseen. Tänä vuonna pystyimme Urantia-säätiön osastolla solmimaan monia arvokkaita suhteita Latinalaiseen Amerikkaan, mikä auttaa *El Libro de Urantian* kasvavien markkinoiden laajentamisessa. Henkilökuntamme löysi myös useita uusia elektronisia kirjaformaatteja, joista jotkin ovat aivan ennennäkemättömiä uutuuksia. Jonain päivänä ne saattavat tulla myös teidän saatavillenne.

UBIS viettää viidettä syntymäpäiväänsä!

Internetin *Urantia-kirja*-koulun uutisia

The Urantia Book Internet School (UBIS) oli kesäkuussa toiminut viisi vuotta järjestäen kursseja lukijoille eri puolilla maailmaa. Ensimmäinen englanninkielinen kurssi alkoi heinäkuussa 1999, ja kesäkuun 2004 lopussa niitä oli pidetty yhteensä 49. Lisäksi kasvava joukko lukijoita opiskelee nyt suomen-, ranskan- ja es-

panjankielisillä kursseilla. Koulun ensimmäisten viiden vuoden aikana on opiskelijoita ollut yli kahdeksansataa.

UBIS:n johtokunnan jäsenille ja opettaja/vetäjille, jotka pitävät kursseja yhteistyössä, nämä viisi vuotta ovat merkinneet antoisaa tilaisuutta hankkia kokemusta ja kehittää ryhmätöitä. Kahden viime vuoden aikana

ryhmä on kehittänyt opettajanvalmennus- ja ohjaajaohjelmia laatien mm. käsikirjan kaikille uusille opettajille ja vetäjille. Nämä antaumukselliset vapaaehtoiset pitivät kesäkuussa säätiön keskustuimistossa Chicagossa viikonlopun kestäneen arviointi- ja suunnittelukokouksen, ja heidän esittämänsä uudet ideat kantavat jo hedelmää.

Elokuun 30. päivänä lukijat voivat alkaa ilmoittautua

syyskuussa alkaville kursseille (<http://www.urantia.org/ubis>). Koulun kutsuu jokaista, joka tuntee meidän laillamme syvää kiinnostusta ilmoituksen opetuksia kohtaan, osallistumaan tähän opetus-, yhteyksienluonti-, opinto- ja opettajavalmennustoimintaan.

"Oikea opettaja säilyttää älyllisen rehellisyytensä pysymällä iäti opiskelijana." [1433:2]

Euro tai dollari päivässä -ohjelma

Urantia-säätiö ryhtyi joulukuussa 2003 ottamaan yhteyttä tukijoihin tiedustellen, voisivatko he lahjoittaa euron tai dollarin päivässä. Jos säätiö saisi tämän summan yhdeltä kolmasosalta sen postituslistaan kuuluvista henkilöistä, voitaisiin rahoittaa kaikki tällä hetkellä meneillään olevat toiminnot ja lisäksi eräitä uusia ohjelmia, joilla turvattaisiin se, että *Urantia-kirja* ja sen opetukset olisivat saatavilla lähes kaikkialla maailmassa. Säätiöllä olisi enemmän varoja levitys- ja opetustoimintaa, käännoksiä, lahjakirja ohjelmia ja maailmanlaajuisia jakelua varten. (Alle viisi prosenttia säätiön toiminnan pyörittämiseen tarvittavista varoista tulee kirjojen myynnistä. Yli yhdeksänkymmentäviisi prosenttia eli itse asiassa kaikki rahat tulevat lahjoituksista.)

Monet teistä ovat ehkä jo saaneet joltakin johtokuntamme jäseneltä pyynnön liittyä niiden uskollisten lahjoittajien joukkoon, joihin turvaudumme taloudellisen tasapainomme varmistamiseksi. Suuri joukko lukijoita

on vastannut pyyntöön valtuuttamalla säätiön veloittamaan pysyväisluontoisesti heidän luottokorttiaan 30 dollarilla kuukaudessa, mikä takaa tasaisen rahavirran, jonka ansiosta säätiö pystyy jatkamaan työtään.

Monet tähän euro tai dollari päivässä -ohjelmaamme liittyneet lukijat ovat kertoneet, että vaikka heidän rahavaransa ovat niukat, he kykenevät silti antamaan euron päivässä – varsinkin, jos he pyrkivät panemaan sen päivittäin syrjään. Eräs henkilö kertoi meille tiputtavansa yhden dollarin tölkkiin joka ilta tyhjentäessään taskunsa. Monet muut ovat sanoneet, että tässä on lähinnä kysymys valinnan tekemisestä ja sitoutumisesta "kantamaan kortensa kehoon" ilmoituksen hyväksi eikä niinkään rahavaroista.

Jos haluat tulla mukaan euro päivässä -ohjelmaamme tai olla vieläkin anteliaampi, soita Urantia-säätiön Suomen-toimistoon (03) 777 8191 tai lähetä sähköpostiviesti osoitteeseen urantia-saatio@urantia.fi.

Matteus-projekti kokoontui Kaliforniassa

Matteus-projekti ja Urantia-säätiön johtokunnan jäsenet järjestivät 3. huhtikuuta kokoontumisen Kalifornian Santa Monicassa. Kuusikymmentä lukijaa Los Angelesin alueelta ja muilta paikkakunnilta Santa Barbarasta San Diegoon vietti miellyttävän iltapäivän tietojen vaihtamisen, hyvän toverihengen ja virvokkeiden merkeissä.

Tri Ralph Zehr, Matteus-projektin puheenjohtaja, piti innoittavan puheen aiheesta "Elämän suurin tilaisuus". Sen jälkeen säätiön johtokunnan jäsenet Gard

Jameson ja Richard Keeler sekä säätiön henkilökunnan jäsenet johtivat keskusteluja sellaisista aiheista kuin käännoiset, julkaisutoiminta ja yhteyksien luominen. Monet osallistujat sanoivat, että tämä oli heidän ensimmäinen tilaisuutensa tavata muita lukijoita. Se on aina riemukas kokemus, varsinkin olosuhteissa, joissa uudet lukijat voivat tuoda mukanaan perheensä.

Epävirallisen päivällisen jälkeen 35 osanottajaa vietti iltaa uusien ystäviensä kanssa lämpimän yhdessäolon merkeissä.

Entinen johtokunnan jäsen Helena Evans Sprague, 1917–2004

Helena Sprague oli vasta ilmestyneen *Urantia-kirjan* ensimmäisiä lukijoita Uudessa Englannissa. Edesmennyt William S. Sadler Jr., Urantia-säätiön silloinen varapresidentti ja Helenan ensimmäisen aviomiehen Alexander Wallin liiketuttava, huomasi, että hän oli tuudenetsijä. Helenasta tuli Urantia-veljeskunnan ulkojäsen, ja kesäkuussa 1974 hänet nimitettiin veljeskunnan kenttäedustajaksi. Hän oli Keski-Connecticutin Urantia-

seuran perustajajäsen vuonna 1979.

Helena valittiin veljeskunnan yleisneuvostoon elokuussa 1979, ja hän palveli siinä kuusi vuotta yhdeksänvuotisesta toimikaudestaan aina huhtikuuhun 1985, jolloin hänet nimitettiin Urantia-säätiön johtokuntaan. Hänen toimikautensa säätiön johtokunnassa sattui aikaan, jolloin säätiön uuden presidentin ja veljeskunnan johdon välinen epäluottamus jatkuvasti kasvoi. Erimie-

lisyydet koskivat näiden kahden järjestön tehtävien erottamista toisistaan; kumpikin osapuoli pyrki tunkeutumaan toisen hallitsemalle alueelle. Helena erosi kesäkuussa 1989 yhdessä johtokunnan jäsenten Frank Sgaraglinon ja Gloriann Harrisin kanssa jouduttaen tapah-
tumasarjaa, joka huipentui säätiön ja veljeskunnan väli-
rikkoon.

Helena, joka oli syntynyt Washington D.C:ssä, valmistui Cornellin yliopistosta saaden maisterin arvon Columbian yliopistosta. Hän opetti Darienin ja New Britainin alueiden kouluissa. Hänellä oli kaksi poikaa ja

tytär ensimmäisestä avioliitostaan, kaksi lapsenlasta ja yksi lapsenlapsenlapsi. Hän asui Hartfordissa Sidney Spraguen kanssa, joka oli 30 vuotta hänen rakastettu aviomiehensä. Helena kuoli Hartfordissa 87-vuotiaana lyhyen sairauden jälkeen.

David Glass, eräs Helenaa ihaileva ystävä Urantia-yhteisön piiristä, esitti nämä jäähyväissanat: "Hyvästi, Helena, ja onnea ja siunausta jatkaessasi matkaasi kohti Jumalaa. Juhlimme myös pääsyäsi verrattomiin ja sa-
noin kuvaamattoman kauniisiin maailmoihin, joita kukaan meistä ei pysty edes kuvittelemaan!"

Antoisa työpaikka haettavana

Urantia-säätiö hakee pätevää henkilöä palvelemaan kokopäivätoimisena kansainvälisen toimiston johtajana säätiön keskustoimistossa Chicagossa (Illinois, USA). Tämä on kerran elämässä tarjoutuva tilaisuus motivoituneelle Urantia-ilmoituksen ystävälle tehdä jotain uutta ja erilaista. Vaikka tämä tehtävä edellyttää erinomaista

organisaatiokykyä ja vaatii kovaa työtä, on palkkiona tunne siitä, että saa olla mukana ajamassa hyvää asiaa. Tietoja toimeen liittyvistä velvollisuuksista ja pätevyysvaatimuksista saa verkkosivulta http://www.urantia.org/news_info/iom.html. Hakemuksia otetaan vastaan 30.9.2004 saakka.

Lukijanäkemyksiä

"Sitä, mitä löysin *Urantia-kirjan* myötä niin monen vuoden etsimisen jälkeen, vo in kuvata sanalla rauha."

– Dominikaaninen tasavalta

"Olen lukenut kirjan läpi kerran, ja olen nyt toista kertaa lukiessani melkein puolivälissä. Toisella kerralla on lukeminen ja ymmärtäminen helpompaa. Omasta puolestani minun täytyy sanoa, että tämä on koko Nebadonin ja Orvontonin suurenmoinen kirja."

– Ontario, Kanada

"Minulla oli onnea, kun löysin näin mielenkiintoisen

kirjan, joka sisältää kaiken totuuden, kauneuden ja hyvyden."

– Rawalpindi, Pakistan

"Löysin *Urantia-kirjan* ensimmäisen kerran paikallisesta kirjastosta ni 1960-luvun lopulla. Siitä lähtien olen ajatellut sitä usein, mutta sain oman kirjan vasta äskettäin. Se on ainoa tämänkaltaisen teos, joka kuulostaa uskottavalta joka tasolla. Kiitos teille palvelutyöstänne. Kiitos Jumalalle, Isällemme, ja Pojalle, Mikaelille tämän totuuden ja kamisesta."

– Wisconsin, Yhdysvallat

URANTIAN NEWS

23:s vuosikerta; numero 1

Urantian News ilmestyy puolivuositain

© 2004 Kaikki oikeudet pidätetään

® Urantia Foundationin rekisteröity merkki

Julkaisija

Urantia Foundation
533 Diversey Parkway
Chicago IL 60614
Yhdysvallat

Jakelu

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Postilokero 18
15101 LAHTI
Puhelin ja faksi (03) 777 8191
Sähköposti urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivusto www.urantia.org